

Sygnatura akt I C 1096/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2016r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Lidia Orzechowska-Korpikiewicz

Protokolant: Dorota Osojca

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 marca 2016r. w K.

sprawy z powództwa E. B.

przeciwko Ł. B.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego Ł. B. na rzecz powódki E. B. kwotę 1.510,00 zł (jeden tysiąc pięćset dziesięć 00/100 złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11.08.2014r. do dnia zapłaty;

II dalej idące powództwo w zakresie odsetek oddala;

III zasądza od pozwanego Ł. B. na rzecz powódki E. B. kwotę 693,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 600,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C1096/15

UZASADNIENIE

Powódka E. B. wniosła o zasądzenie od pozwanego Ł. B. kwoty 1.510,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25 października 2012 r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu podała, iż w okresie od 18 marca 2011 r. do 24 maja 2011 r. pozwany jako mąż K. B. upoważniony do wypłaty z rachunku bankowego w Banku (...) pobrał łącznie 82.500,00 zł. Kwota ta w całości została przeznaczona na remont mieszkania należącego do brata pozwanego, który zobowiązał się do przeniesienia własności nieruchomości na małżonków. Nie doszło do przeniesienia własności, a kwota w/w stanowiła majątek odrębny żony pozwanego. Pozwany uznał dług wobec żony na kwotę 70.000 zł. składając w dniu 10 sierpnia 2012 r. stosowne oświadczenie. K. B. zbyła swoją wierzytelności na rzecz Biura (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L.. Następnie 12 października 2012 r. nabywca tej wierzytelności przeniósł jej część w wysokości dochodzonej pozwem na powódkę. Pozwany był powiadamiany o zbyciu wierzytelności.

Pozwany Ł. B. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa podnosząc brak legitymacji procesowej po stronie powodowej, ponieważ żona pozwanego K. Ż. również złożyła pozew. Ponadto pozwany wskazał, że powódka już wcześniej w innej sprawie złożyła pozew i była ona przedmiotem rozpoznania Sądu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ł. B. 10 sierpnia 2012 r. zobowiązał się zwrócić żonie K. B. kwotę 70.000,00 zł. w terminie do 10 sierpnia 2014 r.

Dowód: Oświadczenie Ł. B. z 10 sierpnia 2012 r. k. 18 akt.

W dniu 21 września 2012 r. K. B. zawarła z Biurem (...) Sp. z o.o. w L. umowę przelewu wierzytelności w kwocie 71.490,00 zł. należnej od Ł. B.. Następnie 12 października 2012 r. (...) SP. z o.o. Biuro (...) z siedzibą w L. zawarła kolejną umowę cesji nabytej wierzytelności w części, co do kwoty 1.510,00 zł. z E. B.. O dokonanej cesji wierzytelności pozwany został powiadomiony.

Dowód: umowy przelewu wierzytelności z 21 września 2012 r. k 5 – 7, umowy przelewu wierzytelności z 12 października 2012 r. k –10, oraz zawiadomienie o przelewie k. 11 – 15 akt;

Sąd zważył co następuje:

W pierwszej kolejności odnieść się należy do zarzutu res iudicata. Zarzut ten nie mógł być uwzględniony, ponieważ postępowanie w sprawie sygn. akt VII C 414/13 zostało jedynie formalnie zakończone umorzeniem postępowania (postanowienie z 17 kwietnia 2013 r.) wobec cofnięcia pozwów, w tym pozwu E. B.. Również sprawa prowadzona z powództwa byłej żony pozwanego K. Ż. sygn. akt I C 1455/15 została umorzona wobec cofnięcia powództwa (postanowienie z 22 września 2015 r.).

Pozwany w istocie nie kwestionował dochodzonej kwoty i dokonanych cesji wierzytelności. Przyznał, że zobowiązał się zwrócić żonie (obecnie już byłej żonie) pieniądze pochodzące z jej majątku odrębnego a przeznaczone na remont nieruchomości jego brata. Według pozwanego, pełnomocnik powódki dokonując rozdrobnienia wierzytelności działa nieuczciwie.

Podział wierzytelności i ich cesja jest w świetle prawa dopuszczalna (art.509 k.c., 510 k.c.)

Biorąc pod uwagę wyżej wskazane okoliczności, to że pozwany zobowiązał się spełnić świadczenie i je nie wykonał, powództwo w zakresie roszczenia głównego na podstawie art. 471 k.c. podlegało w całości uwzględnieniu. Sąd nie uznał natomiast żądania pozwu w zakresie odsetek ustawowych od dnia 25 październik 2012 r. do dnia 10 sierpnia 2014 r. za zasadne.

Podstawę żądania w zakresie odsetek stanowi art. 481 k.c. zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie, chociażby nie poniósł szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Termin spełnienia świadczenia był jedynie wskazany w oświadczeniu dłużnika o uznaniu długu a powódka nie podała innej daty od której świadczenie stało się wymagalne.

Z tych względów, zasądzone zostały odsetki ustawowe od 11 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty. Dalej idące żądania w zakresie odsetek jako niezasadne podlegały oddaleniu, o czym orzeczono w pkt II wyroku.

Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

Wobec powyższego orzeczono jak w punkcie II. Zwrot kosztów obejmował: uiszczoną od pozwu opłatę w kwocie 76 zł. oraz koszty zastępstwa prawnego w wysokości 600,00 zł. zgodnie z § 6 punkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (tekst jednolity Dz. U. z 2013r. poz. 490 ze zmianami) i 17 zł. tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (łącznie 693,00 zł.)